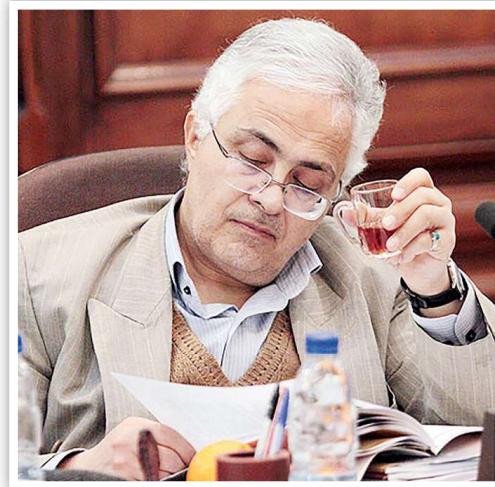
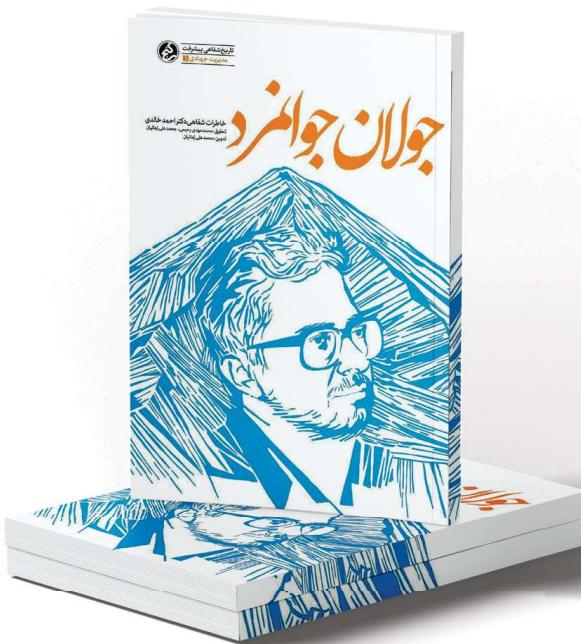

سوژه و راویان رامی‌گیرد، نگران ارتباط‌گیری بهتر و درک سریع مخاطب کتابش هم باشد و دراین دوران کتاب‌گزیری، تیغ‌تدوینیش را تیزتر کند. کتاب با حذف برخی خاطرات (به ویژه در بخش خانواده) و استناد (مثلاً یک صفحه برای تصویر رسید پرداخت خمس و دوباره همان‌ا) بازنویسی کوتاه‌تر و حذف مضماین تکراری، می‌توانست حداقل ۳۰۰ صفحه باشد؛ اتفاقی که قطعاً در انتخاب و خرید و خواندن شدن آن توسط طیف وسیع‌تری از مخاطبان تأثیر می‌گذارد.

همچنین با وجود تلاش‌های بسیار در تحقیق و تدوین و تیترگذاری، نمی‌توان حاصل کار را زنظر فاصله‌گرفتن از فضای خاطره‌گویی صرف و ارائه تصویر شفاف و نظام مندی از اصول فکری و مدیریتی دکتر خالدی، موفق دانست. به نظر مرسد با توجه به اینکه کتاب حاصل مصاحبه مستقیم با خود مرحوم خالدی نبوده است (تحقیقات کتاب پس از مرگ و از اطراقیان ایشان صورت گرفته است)، نقل بی‌کم و کاست خاطرات بدون دخالت و جمع‌بندی مستقیم‌تر نویسنده، نتوانسته است قاب بندی خاطرات را بر اساس اصول کانونی مدیریتی تنظیم کند. به عنوان مثال در فصل بازگانی، ما شاهد این هستیم که دسته‌ای از خاطرات متعلق به مدیران بالادستی آقای خالدی و نحوه عملکرد کل مجموعه است و برخی دیگر متعلق به حلقه خاص همکاران ایشان و یا کارمندان پایین‌دستی او هستند که بیشتر به جزئیات و روش‌های مدیریت داخلی سازمان و نیروهای انسانی اشاره دارند؛ اما در تیترگذاری‌ها و بخش‌بندی آنها، این تمایز برای مخاطب به روشنی نشان داده نشده است. با وجود این نقصها، خواندن جولان جوانمرد نه تنها برای مدیران، بلکه برای مخاطبین عادی و منتقدان و فعالان عرصه‌های گوناگون انقلابی، می‌تواند بسیار جذاب و درس‌آموز باشد و درکی عملی و نزدیک به واقع، از چالش‌های حکمرانی و تجربیات ریزودرشت مدیریت سطح کلان آن دهد.

تکمیلی‌اش را در دانشگاه‌های دیگر و در رشته‌های فلسفه (ارشد) و عرفان (دکترا) ادامه می‌دهد. این مسئله در کتاب برخی نکات موجود در خاطرات کتاب، نشان می‌دهد که ایشان بیش از آنکه کارآمدی در مسئولیت‌های مدیریتی جمهوری اسلامی را مهمند مدرک و دانش آکادمیک بداند، چیزی که می‌بینیم با پرخوانی و مطالعات تحقیقی جبران می‌کرده است، آن را ناشی از پایامردی و عمیق شدن در معارف دینی می‌دانسته و از تذکر مداوم در این حوزه غفلت نکرده است. مسئله‌ای که می‌تواند یکی از ویژگی‌های مهم «مدیر جهادی» به شمار آید؛ اینکه عبارت جهادی را با معنای عمیق‌تر و اسلامی آن ملازم دانسته و آن را یکی از ویژگی‌های سبک زندگی خود انسان مدیر و نه صراف‌مدیریت او بدانیم.

”

همین‌طور
بی‌مقدمه به
راننده تاکسی
گفتم: «این
طرف رو دیدی؟
این آقا زاده بود.
پدرش معاون
وزیر و مدیر کل
بوده. الان یکی
از پسرهایش
بیکاره و
خونه‌ش هم
اجاره‌ایه.»
راننده تاکسی
گفت: «... بود.»
از همین جواب
غیرمُؤبدانه
فهمیدم کویا
باورش برای
برخی از مردم
سخت شده
است؛ ولی احمد
واقعیت داشت

خواندنی است ولی طولانی
با وجود اینکه کتاب «جولان جوانمرد»، از نظر سوژه جدید و متفاوت و همچنین فتح بابی که در ثبت تاریخ شفاهی مدیریت جهادی انجام داده است، مهم و مورد تحسین است؛ اما خالی از اشکال نیست. شاید بتوان حجم بالای کتاب را اولین ایراد آن دانست؛ نویسنده تاریخ شفاهی، باید همان‌قدر که طرف امانت‌داری